

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 5. De Patientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

infinite valoris thesaurum ad nos cibandos & potandos donasti: effunde super nos spiritum, diuitiarum contemptorem, vt sicut te inspirante omnia volumus dimittere, ita paratissimi, si omnes mundi gazas nunc haberemus, propter tuum amorem erogare. Amen.

De Patientia. §. V.

Patientia est virtus, qua mala huius seculi equo animo sustinemus, ita vt propter illa, nec interius immoderate turbemur, aut tristemur, nec exterius aliquid minus honestum minusve decorum admittamus. Mala huius vite, que patientia sustinet, sunt mortes parentum, filiorum, cognatorum, amicorum: morbi, exilia, damna, iniurie, contumelie, & cætera huiusmodi, que possunt accidere. Patientis igitur est, in his euentibus, tristitiam, moerorem, & afflictionem moderari, ita vt mensuram rationis non excedat, nec ad aliquid illicitum ad depulsionem malorum inducat. Est etiam verba, & gestus, & alias externas a-

Aug lib.
de Pati.
c.2.

Iustin.in
ligno vite
de Patiē.

ctiones, tristitiæ indices, ita regere, ut nihil in eis, nisi quod decorum est, & virili animo dignum, eluceat. His intelligitur definitio Augustini: *Patientia hominis est, qua mala equo animo toleramus, ne animo iniquo bona deferamus, per quæ ad meliora perveniamus.* Illa etiam Laurentij Luitiniani: *Patientia est virtus, contumeliarum. & omnis aduersitatis impetus equanimiter portans, vel est, aliena mala, id est, ab alijs illata, equanimiter perpeti, & contra eum, qui irrogat, nullo animi dolore moueri.*

Incitamenta ad patientiam sunt:
I. Sine patientia, vitam coelestem, quam speramus & optamus, habere non possumus. Quoniam impossibile est, nos in hoc exilio, tot malis & miserijs referto, multis illorum sæpè non impeti, quibus, nisi patientia resistamus, facient nos aut à bono discedere, aut in malum peccatumq; prolabi. Hoc autem significant illa verba Domini: *In patientia vestra possidebitis animas vestras, quia nequaquam animæ vitam possidebimus,*

bimus, nisi patientia fulgeamus. Atque item illa: *Beati, qui persecutionē* ^{Mat 5.}
patiuntur propter iustitiam, quoniam ^{10. 11.}
ipsorum est regnum caelorum: Et beati estis cum maledixerint vobis homines, &c.

II. Patientia ipsius Dei, qui tantam ingratitude[m], & peccatorum nostrorum colluuiem sustinet, qua nos propter bonum nostrum merores & ærumnas sustinere docet. Si Dominus, inquit Cyprianus, nobis Pa- ^{Cypr. l. de}
ter & Deus est, sectemur patientiam ^{bono pa-}
Domini pariter & Patris. Quia & ser- ^{tientia.}
uos oportet esse obsequentes, & filios nō
deceat esse degeneres. Qualis verò in Deo
& quanta patientia, quod in contume-
liam suæ maiestatis & honoris, instituta
ab hominibus prophana templa, &
terrena figmenta, & sacra sacrilega
patientissimè sustinens, super bonos &
malos equaliter facit diem nasci, & lu-
men Solis oboriri? Et cum imbribus ter-
ras rigat, nemo à beneficijs eius exclu-
ditur, quominus iustis simul & iniustis
indiscretas pluuias largiatur? Et post
multa commemorata beneficia hæc

subijcit: Et cū crebris, immò continuis
exacerbetur offensis Deus, indignatio-
nem suam temperat, & prestitutū se-
mel retributionis diem, patienter expe-
ctat Hæc ille.

Inducit etiam exemplum Christi
Saluatoris nostri, cuius tota vita,
patientia fuit. Qui in ingressu in hūc
mundum, in progressu per hunc mū-
dum, in egressu de hoc mundo, innu-
mera mala sustinuit, & aduersa pa-
tientissimè tolerauit. Aequum est au-
tem, vt nos qui eius membra sumus,
pati & sustinere, gloriosissimum co-
gitemus. Pulchrè sponsa, inquit Ber-
nardus, conuertit sibi ad gloriam, quod
ei pro opprobrio ob amulis intorque-
tur, non modo formosam, sed & ni-
gram esse se glorians. Non enim eru-
bescit nigredinem, quam nouit præ-
cessisse, & in sponso, cui similari, quat-
ta etiam gloria est? Nihil sibi gloriosius
proinde putat, quàm CHRISTI op-
probrium portare. Vnde vox illa pror-
sus exultationis & salutis: Absit mihi
gloriarī nisi in cruce Domini nostri Iesu
Christi. Grata ignominia crucis ei, quæ
cruce

Ber ser.
25 in Cāt
propè fin.

Ad Ga-
lat. 6. 14.

crucifixo ingratus non est. Nigredo est, sed formosa, & similitudo Domini *Va- Isa. 53 3.*
 de ad sanctū Isaiam, & describit tibi, qualē eū in spiritu viderit. Quē namq; alium dicit virū doloris, & scientē infirmitatem; & quia non erat ei species, neq; decor? Inducit tandē sanctorum *Ibid. n. 2.*
 exemplum: Nā sicut eorum caput oportuit per passionum tolerantiam intrare in gloriam suam; ita necessarium fuit, vt ipsi in gloriam eadem via ingrederentur. Et nos si cupimus eorum socij esse, per eandem viam debemus intrare.

III. Præmium patientiæ eximium est: Nam & in hac vita patientia nos perficit, iuxta illud: Virtus in infirmitate perficitur; & in alia vita eximia remuneratione coronat. Idque significant illa verba Iob: *Iob 57.*
Vir *ascendit ad laborem, & avis ad volatum.* *Greg 6.*
Quid nimirū, vt inquit Gregorius, in- *mor c. 5.*
de mēs ad summa euolat; vnde caro in-
firmis durius laborat. Quāra autē sint
 patientiæ bona, Tertullianus in hūc *Tertul de*
 modum exponit. *Patientia fidem mu-* *patientis*
nit, pacem gubernat, dilectionem adiu-
 uat.

uat, humilitatem instruit, poenitentiam expectat, exomologesim, id est, confessionem, assignat, carnem regit, spiritum seruat, linguam frenat, manum continet, tentationes inculcat, scandala pel-
lit, martyria consummat.

Actiones patientiæ sunt: I. Damna fortunæ & substantiæ mundialis æquanimiter ferre.

II. Iniurias, irrisiones, probra, contumelias, detractiones, & infamias æquo animo sustinere.

III. Dolores, ægrotudines, corporis imbecillitatem, atque ipsam mortem, sine impatientiæ nota tolerare.

IV. Hæc omnia sufferre sine murmuratione, sine lamentationibus, & querimonijs, sine immoderata & nimia tristitia.

V. Supradicta mala non solum sine tristitia nimia sustinere, sed etiam se ad gaudium inducere, quia pro gloria Dei aliquid tolerat, & planè cum gaudio & exultatione pati, sicut Apostoli: *Qui ibant gaudentes à conspectu concilij, quia digni habiti*

biti sunt pro nomine Iesu contumelians
pati.

VI. Ferre hæc mala, aut quia no-
stræ culpæ commuerunt, aut etiam
sine culpa, quæ ab hostibus & inimi-
cis dimanarunt.

VII. Ferre hæc mala propter bo-
na opera, quibus alijs adiuuato fui-
mus, qui in nos beneuolos, se male-
uolos & ingratos præstant, secundû
illud: *Si beneficientes sustinetis, hæc
est gratia.* Atque iterum: *Retribue- Ps. 34. 13.
bant mihi mala pro bonis, sterilitatem
animæ meæ.*

VIII. Sustinere mala, non tantû *1. Pet. 2.
à malis, sed etiam à bonis, & ab his 20.
qui bono zelo, non tamen secundû
scientiam, nos persequuntur, &
qui dum de nobis detrahunt, aut fâ-
mam dilacerant, & rebus spoliant,
arbitrantur se obsequium præstare
Deo.*

IX. Non nos excusare, sed in me-
dijs malis quietos silere, sicut fecit
Dominus, qui à Pilato interrogatus, *Mat. 27.
nihil respōdit, & apud Herodem pru- 14.
dentissimè tacuit.*

X. Ma-

X. Mala hæc concupiscere, & ex desiderio imitationis Christi peroptare. In cuius persona scriptum est:
Pf. 68. 21. Improperium expectauit cor meum & miseriam.

Postulatio Patientiæ: Domine Iesu Christe, qui in diebus mortalitatis tuæ nos semper bona agere & mala tolerare docuisti: spiritum nostrum virtute patientiæ roborata, vt mala à malis & à bonis, sine vlla etiã occasione à nobis data, propter te æquanimiter toleremus, & vt ob eorum depulsionem, nec vlllo peccato foedemur, nec à virtutis sequela vlllo modo desistamus. Amen.

De Longanimitate. §. VI.

Longanimitas est virtus, qua per longum tēpus molestias corporis, & mētis ariditates sustinemus, & malorum remedium, ac fœlicitatis aduentum, diu dilata, equo animo ac firma spe à Domino speramus. Quæ pars est patientiæ, & in hoc ab ea differt, quòd patientia, mala quidem tolerat, longanimitas verò quod difficilius est, facit: nam per diuturnum tempus mala susti-